

30 urenweek als het nieuwe voltijds in de zorg

met behoud van loon en compenserende aanwervingen

Laat ons gaan voor een wervend, mobiliserend verhaal in plaats van *het traditionele gebricoleer in de marge* van de afgelopen periode! Na het verdwijnen van het applaus voor de zorg én het pompen van honderden miljoenen in de sector via de diverse sociale akkoorden blijft de lang voorspelde ZORGRISIS zich verdiepen. Die honderden miljoenen zijn echter niet meer of minder dan een inhaaloperatie of doekje voor het bloeden voor een sector die al heel lang op water en brood wordt gezet door besparingen en gebrek aan investeringen.

Structurele problemen vragen om ... structurele oplossingen!

Om het vol te houden én tegelijkertijd kwalitatieve zorg te kunnen garanderen schieten we met *mindfulness*, *een dansje*, *een liedje of een andere vorm van 'HR-hokus pokus'* niet echt op. Laat staan dat er een halt toegeroepen wordt aan de problematische **draaideur-instroom**: een (verhoogde?) instroom in de sector terwijl de uitstroom structureel groter blijft. In absolute cijfers groeit de tewerkstelling in de sector ... **maar de behoeften groeien veel sneller!** Denken we maar aan de consequenties van de vergrijzing van de bevolking. Ondertussen zijn er 3000 ziekenhuisbedden (tijdelijk?) gesloten wegens personeelsgebrek.

De werkgevers en de overheden werken de tekorten in de hand ... door neoliberal management.

Ondanks de groeiende personeelstekorten krijgen duizenden (verplicht)deeltijdse collega's geen extra uren in hun vast contract. De hyperflexibiliteit in onze uitgesproken vrouwensector en de toenemende werkdruk, gecombineerd met het toepassen van een koud managementmodel, zorgen voor een chronische exodus uit de sector. Dit resulteert in een gemiddelde loopbaan van ... 7 jaar!

Deeltijdse arbeid is eerder de regel dan de uitzondering in de sector. Op de keper beschouwd is er geen tekort aan 'koppen'. Buiten de verplicht-deeltijdse arbeid (bijvoorbeeld zorgkundigen die maximaal een ¾ contract kunnen krijgen in ziekenhuizen) volgen steeds meer collega's de trends uit Nederland: ofwel wordt men ZZP'er (Zelfstandige Zonder Personeel) ofwel

vermindert men het aantal uren bij de vaste werkgever om de rest bij te passen via de vele vormen van **interim** - waar men **de tijd en plaats ZELF kiest**. De houding van Zorgnet-Icuro om de ZZP'ers uit te maken voor 'parasieten' is je reinste hypocrisie. Over de overbetaalde externe consultants in de sector zwijgt men als vermoord ...

Olivier Pintelon, auteur van het boek 'De strijd om tijd': *"Een volcontinu arbeider werkzaam bij één van de grote chemische bedrijven in de Antwerpse haven kent een voltijdse arbeidsduur van 33,6 uur, wat min of meer overeenkomt met de vierdagenweek. De lonen in de sector liggen bovendien hoger dan in de zorg. Het is hen van harte gegund, maar de vergelijking werpt ander licht op het tekort aan zorgpersoneel, niet?"*

Het spreekt voor zich dat een dergelijk **nieuw vlaggenschip** voor de witte woede enkel kan afgedwongen worden - weliswaar gefaseerd - door een efficiënt actieplan ... niet te verwarren met een paar *vingerknip-betogingen* in Brussel. Echter, daar kan het schoentje knellen bij sommige vakbondsapparaten die net zoals vele zorgorganisaties verbonden zijn aan een zuil ... We willen er even aan herinneren dat de laatste langdurige stakingsbeweging in de privéziekenhuizen in alle 3 delen van het land (Vlaanderen, Brussel en Wallonië) geleden is van ... 2005!

Om heel wat praktische redenen is de invoering van een 30 urenweek slechts in fases mogelijk maar dat wil ook niet zeggen dat we er even lang moeten overdoen zoals bij IF-IC ... Er kan bijvoorbeeld gestart worden bij de zij-instromers, of eventueel een vierde ADV-dag op 60 jaar (na 45-50-55) dat in de praktijk een 30 urenweek zou betekenen voor de zestigjarige collega's. En zo kan men het verder uitrollen totdat iedereen onder de 30 urenweek valt.

[facebook.com/DeWeerbareVerpleegEnZorgkundige](https://www.facebook.com/DeWeerbareVerpleegEnZorgkundige)

de spreekbuis van kritische & strijdbare afgevaardigden over de vakbondsgrenzen heen.

Sociaal Werkers in Actie:

Genoeg is genoeg! Alle wachtlijsten weg!

Sociaal Werkers in Actie ontstond in 2022 omdat er een noodzaak is aan een actiegroep van sociaal werkers die consequent in actie komt of andere acties ondersteunt tegen besparingen en commercialisering, en voor een uitgebouwd, publiek sociaal werk voor iedereen!

De tekorten in het sociaal werk zijn immers gigantisch. Tijdens de COVID-pandemie vroegen nog meer mensen dan voorheen hulp, omdat de economische crisis nog dieper werd. Behalve enkele kleine investeringen zwoegen heel veel diensten binnen het sociaal werk onder een enorme druk.

Op zoek naar een sociale woning omdat de huurmarkt te duur is? Heb je een kind met een beperking en wens je ondersteuning? Is het mentaal even op en heb je psychologische hulp nodig? Je botst steeds op wachtlijsten! De lijst van wachtlijsten zelf is ook onnoemelijk lang ...

Als **Sociaal Werkers in Actie** vinden we deze tekorten onaanvaardbaar. De wachtlijsten maken duidelijk hoe groot de tekorten zijn, ook al is het nog een onderschatting van de noden die er in de samenleving zijn.

We vragen aan de regeringen en besturen om alle wachtlijsten weg te werken! Onmiddellijk! Want investeren is mogelijk. De grootste bedrijven maakten de afgelopen jaren recordwinsten. Zelfs met een beperkte rijktaks zouden de wachtlijsten onmiddellijk kunnen weggewerkt worden. Dit zal niet van zelf gebeuren.

Daarom organiseren we op **16 juni om 19u30** een **online meeting** rond deze vragen: Hoe kunnen we dit resultaat bekomen? Kunnen we bestaande acties aan elkaar koppelen? Wie werkt mee aan een grote campagne om de wachtlijsten weg te werken?

Dit pamflet kwam tot stand door samenwerking van:

We verwelkomen de volgende sprekers:

- * Klaas Poppe (SAM Steunpunt Mens en Samenleving) over de wachtlijsten voor de sociale woningen
- * Mauro Kerckhof (Psycholoog) over de wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg (o.a. voor gendergerelateerde vragen)
- * Simon Hupkens (Sociaal Werker OCMW Luik) over **Travail Social en Lutte** en acties in Franstalig België

Uiteraard zal het niet volstaan om enkel een deel van de privéwinsten te gebruiken voor grote investeringen. De vermarkting in onze sector zorgt reeds voor een neerwaartse spiraal: zowel op vlak van werkomstandigheden, als op vlak van kwaliteitsvolle hulpverlening. Nu wil men de tekorten nog oplossen door meer te commercialiseren of samen te werken met bedrijven. Denk maar aan de LU-campagne van de CAW's of het aanstellen van Wouter Torfs als voorzitter van de raad van bestuur van de CAW Groep. De man die tegen de rijktaks is, maar zelf een vermogen van meer dan 75 miljoen euro heeft.

We strijden daarom voor publieke basisdiensten die garantie op zorg en ondersteuning geven, met doel om deze veel preventiever te maken. Zodat steeds meer mensen geen hulp meer nodig hebben. Om deze resultaten te bekomen, hebben we jullie nodig! Sluit aan bij Sociaal Werkers in Actie!

CampagneROSA.be

facebook.com/DeWeerbareVerpleegEnZorgkundige

facebook.com/SociaalWerkersinActie

Reageer tegen Onderdrukking,
Seksisme & Asociaal beleid

